

dersom man vilde see hen til Antallet af deres Befolkning i Sammenligning med Befolkningsantallet i andre Byer, og navnlig sammenlignede den ærede Taler Hovedstaden med Storehedinge. Mig forekommer imidlertid, at dette er fuldkomment i sin Orden; thi disse Kjøbstæder, som saaledes have et stort Jordtilliggende i Forhold til deres Folkemængde, de ere forsaavidt ikke Kjøbstæder, det vil sige, de ere forsaavidt ikke Omsætningspunkter for Handel og Industri, og det er jo dog, naar vi betragte Kjøbstæderne og Landdistricterne som to Gjenstande for Beskatning; navnlig Handel og Industri samt den productive Virksomhed, der staaer dermed i Forbindelse, hvorpaa vi tænke, naar vi i denne Henseende nævne Kjøbstæder, og som vi formene at burde beskattes, naar vi tale om at beskattes Kjøbstæderne, hvorimod vi tænke paa at beskattes den productive Virksomhed af Agerbruget, naar vi tale om at beskattes Hartkornet. Forsaavidt nu disse Kjøbstæder besidde et stort Jordtilliggende og meget Hartkorn, saa have de ikke en saadan Næring, som skal beskattes igennem Kjøbstæderne, det vil sige, ingen Handel og Industrie, og jeg finder derfor, at de forsaavidt ikke ere Kjøbstæder, men de ere Land, og bør derfor forsaavidt heller ikke beskattes anderledes end de øvrige Dele af Landet.

Fra dette Standpunkt opstaaer for mig kun det Spørgsmaal endnu, hvorledes skal vi da gjøre Byrden for Landdistricterne saa let som muligt? Og her tilstaaer jeg reiser sig for mig en Vanskelighed, hvorover jeg ikke ganske kan komme ud, idet det nemlig er mig klart, at naar ikke længer enkelt Mand skal bære denne Udredelsesbyrde, men den skal gaae over til det Offentlige, det være sig til Staten eller enkelte Districter, saa maa det i og for sig blive en større Byrde end tidligere, fordi det Offentlige ikke nogenstunde kan præstere Noget af denne Art saa billigt som den private Mand, der kan indrette sin hele Huusholdning og hele Bedrift i Overensstemmelse med den specielle Byrde, som paahviler ham, og denne vil da komme til at trykke saa meget tungere, saa at det forekommer mig, at der ved det nærværende Lovforslag ligefrem opstaaer et nationaløkon-

omisk Tab, idet Byrden forandres saaledes, at det kommer til at koste Landet (Jeg taler ikke om Statskassen) mere at udrede 1728 Heste end det tidligere har kostet. I denne Henseende er jeg fuldkommen enig med den sidste ærede Taler, som for en stor Deel har fremsat de Bemærkninger, som jeg havde tænkt mig at fremsætte med Hensyn til dette Punkt. Jeg skal derfor ogsaa i denne Henseende blot slutte mig til ham i det Væsentlige, at Indretningen maatte blive saaledes, at man for Fremtiden, saavidt som muligt i Praxis kunde komme tilbage til det samme Forhold, som tidligere havde fundet Sted, derved, at man gjorde det muligt, at Byrden kom til at overtages af enkelte Private, som paatog sig den imod en vis Erstatning, der da blev udredet til dem af de Districter eller de Communer, paa hvilke et vist Antal Heste til Udredelse blev fordeelt; men for at dette skulde kunne skee, saa vilde det saaledes, som ogsaa var antydet, være nødvendigt, at Lovforslaget forandrede saaledes, at det ikke blev paalagt Districterne eller Communerne at eie Heste, og dette gjør Lovudkastet efter § 6 til en absolut Betingelse. Jeg seer nu meget godt, at dette i vis Henseender vil medføre Misligheder i Overgangsperioden, idet Krigsbestyrelsen da vil blive udsat for muligvis i Overgangsperioden at faae lutter eller i al Fald et meget stort Antal nye og uovede Heste; men jeg seer ikke, hvorledes man kan komme ud over denne Vanskelighed, uden at paahvilde Landet en uforholdsmæssig Byrde, som vil være forbunden dermed, at man gjør det til en Pligt for Districtet strax at anskaffe Heste som Districtets Eiendom, hvorved der idetmindste vil blive paalagt Landet en Skat af henved 200,000 Rbd., at udrede strax i det første Aar. Dersom det derimod overlades til Districtet at accordere med private Mænd om at de skulle stille en dem privat tilhørende Hest til Krigsbestyrelsens Disposition, under de i Lovudkastet forøvrigt indeholdte Bestemmelser, saa vil Districtet kun have at betale aarlig en vis Godtgørelse til disse Mænd, og denne Byrde vil da uden tvivl blive meget billigere, end den er efter Lovudkastet. Ligeledes med Hensyn til Overgangsperioden fortjener det Punkt, som